

dlum
PRUSTVO
UMETNIKOV
MARIBOR
IZDAVAJER 1972

GALERIJA
MEDIA
NOX

MKC
MARIBOR

Razstava del izbranih mladih umetnikov
natečaja Vabljeni mladi 2023 v organizaciji
DLUM, gostuje v Galeriji Media Nox, Židovska
ulica 12, Maribor, od 9. 6. do 7. 7. 2023.

ARBIT

MILAD

2023

Kako in kje začeti, če ne pri stvarjenju samem? Pri ideji, pri namenu, pri procesu, pri posameznih, četudi neznatnih sledih ustvarjanja, nenazadnje pri (nes)končnosti, ki jo določata tako umetnik kot opazovalec. Bistvo nastanka natečaja Vabljeni mladi je bila želja likovnim ustvarjalcem mlajše generacije ponuditi priložnost razstavljanja na začetku njihove poti, kot veter v jadra, da začetek ne bi bil pretežak, ter s pobudo, da se društvu na svoji nadaljnji profesionalni poti nekoč tudi pridružijo. Hkrati pa je razstava mladim zagotovila izkušnjo strokovnega vtisa o njihovem ustvarjanju, kar nikakor ni zanemarljivo. Z vztrajnostjo in s skrbjo nad natečajem se skozi leta – 22 jih že šteje – narava natečaja ni prav dosti spremenila. Premene nastajajo le v sestavi žirije, pa leta mladosti smo pragmatično malo raztegnili. Tisto, kar se z vsakim letom Vabljeni mladi preobraža in kar sodelujoči umetniki sicer lahko prepoznavajo, zagotovo pa lahko beleži le takšen natečaj, je umetnost sama. Nenačrtovan stranski produkt budnosti nad natečajem je dokaz neskončnosti preobrazbe v umetnosti, in ta ni očitna le v izbranih razstavljenih delih na razstavi, marveč jo žirija razbira v vseh prispelih prijavah.

Priložnosti razstavljanja so se v zadnjih dvajsetih letih namnožile, vendar pa je številčnost prijav na natečaj Vabljeni mladi vsaj v zadnjih letih kljub temu z vsako pomladjo večja. Prijavljena dela so manj klasična, vedno več je kombiniranja likovnih tehnik, povezovanja likovnih področij z novimi, uporabe novih ali neklasičnih materialov ter tehnologij, prepletanj z digitalno umetnostjo, interaktivnosti, spreminjata pa se tudi vsebinski poudarek in pripoved del.

Strokovna žirija na razstavo sprejme le najbolj prepričljiva in najkvalitetnejša dela, v katerih je prepoznati tehnično dovršenost in ubrano povezanost različnih pristopov, določeno stopnjo umetnikovega individualnega izraza, išče se svežina in drznost. Letos je žirija vse to našla pri 17 umetnikih mlajše generacije, katerih dela so na ogled v Galeriji Media Nox, istočasno pa je v Galeriji DLUM razstava lanskoletnih nagrajencev tega natečaja, Primavera. Raznorodnost razstavljenih del, tako po izvedbeno-tehnični kot vsebinski plati lahko dojemamo in njihove umetnike spoznamo le s sprehodom in postanki ob vsakem od njih. Tudi tukaj bomo začeli na začetku, pri sebi, končali pa v iskanju drugega.

Porcelan, mavec, vosek, lasje ... so osnovni materiali, ki jih v prostorski postavitvi z naslovom Tretje poročilo o stvarjenju uporablja **Lana Pastirk**. V njej z domala forenzično natančnostjo raziskuje in preizprašuje svoje vrednote, predvsem pa naravo in smisel svojega ustvarjanja. Posnetek njenega fiktivnega ateljeja – intimnega prostora ustvarjanja – učinkuje kot teološki in filozofski Nič, iz katerega avtorica kot Deus creator et Homo artifex del po del, s precizno pozornostjo in študioznostjo izdeluje svoje telo. V misterioznem fragmentiranju lastnega telesa razvija moralna vprašanja o implementaciji medicine in znanosti, secira lastne narcistične vzgibe, dotika se strahu pred razpadom in obenem pred telesnostjo, ki predstavlja dokaz minljivosti. Ji s stvaritvijo alternativnih telesnih delov lahko uide?

Minljivost se vpleta tudi v viseče, kiparsko delujoče slike, z drevesnih vej prosto padajoče bombažne tkanine umetnice **Mori Sikora**. V njih minljivost nastopa kot argument premisleka o klimatskih spremembah, o prekomerni porabi virov, zlorabi narave in ločitvi človeka od nje. V preprostosti in minimalizmu variacij motiva visečega bombaža je prepoznati skomine po tisočletjih z naravo prežetega sožitnega življenja, preobrazbe odnosov in družbenih vlog ter kakor v blago vtkane tradicije, ki zlagoma bledijo v efemernost. Presunljiv je kontrast med uporabo organskih materialov, ki v sebi nosijo spomin na prostore, kjer so rasla vlakna, in ki aludirajo na preteklost – in hitrostjo mimobežnosti, ki se razliva v vse entitete življenja. Izbira materiala nedvomno posega na področja, pridržana primarno ženskemu delovanju in obrti, ki je že dolgo več kot zgolj to, implicirana v mnoge nove kontekste in umetniške izraze.

Tudi **Inês Matos** se v svojih delih poslužuje uporabe tkanin. Njeni deli sta strani iz umetniške knjige Not A Big Fan of Chocolate, v tehniki sitotiska potiskana kosa blaga, a znatno nenatančno, nato pa ročno prevezena s kratkimi izjavami, za katere se zdi, da so se tja prikradle nepričakovano, se zasejale kot presenečenje in pognale sredi kreativnega procesa. Besedilni vložki se v prepletu medijev nadgrajujejo, skozi ustvarjalni tok mlade avtorice pa bodrijo k obratu percepcije, da bi znali uvideti lepoto onkraj popolnosti ter sprejemati umetniško stvaritev skozi vse odklone in 'nepravilnosti', ki se porodijo skozi njeno nastajanje. Na tak način avtorica poudarja bistvo sočnosti, individualnega karakterja in kvalitete likovnega dela, ravno tam – na drugi strani perfekcionizma.

Telesnost, fragmentarnost človeške biti in nje gradnikov, kompleksnost odnosov med njimi in zapletena igra človeških stikov zaznamujejo dve divergentni, do neke mere pa vseeno sorodni deli **Pike Terpin**. Posebno srhljiva mikavnost veje iz surove težnosti nakazanih notranjih organov, nad katerimi v izrazitem nasprotju sije mehko nadrealistično žive kože na slikarskem delu. Provokativno drzno delo na platnu nosi precejšen pečat intimnosti, le ta, okleščena drznosti, pa ostaja ključna sestavina ilustrirane animacije in ob njej kratke zvočne zgodbe Prijatelj.

Tine Lisjak se na razstavi predstavlja s preprosto, a likovno izjemno bogato neklasično formo, v kateri preigrava vizualno prisotnost, pravzaprav pa odsotnost človeškega telesa. Vsebina, ki je polnilo objekta – in vzpostavlja nalogo in smisel predmeta, tj. brisače – je v procesu razvsebinjenja brisače odstranjena ter dejansko pomeni nenavzočnost, kjer je celotno telo izbrisano. Ničesar več ni, kar bi opravičilo obstoj predmeta, zgolj obris neprisotnega je sled, spomin funkcije. Glavni protagonist dela ni telo, ampak neobstoj golega človeškega telesa. V zapostavljenosti najbolj inspirativne substančnosti figure v umetnosti nasploh se vzpostavlja velik crescendo vključenosti gledalca in enigma njegove individualne izkušnje.

Nenavadno intrigantno se odsotnosti figure in njenim podobotvornim vplivom na soočenje prepleta planov posveča **Natalija Premk Jenič** – vendar v drugačni, tako rekoč 'kuriozitetni tehniki' na letošnji razstavi Vabljeni mladi – v akrilu na platno. V svojem delu mlada umetnica sopostavlja podobe različnih prostorov in prizorišč, ki jih je obiskala ali se v njih nahaja določena oseba, upodobitev oziroma njena figura pa na sliki manjka. Vzpostavlja se enkratnost ne povsem ujetega trenutka, kot bi bilo v sanjah, kjer ljudje s svojo začasno, že minulo ali sploh neresnično prisotnostjo navezujejo dialog z identiteto sanjajočega in ustvarjajo malodane otipljiv celostni zemljevid krajin. Te spominjajo na metafizične pokrajine Giorgia de Chirica (1888–1978), prazne, a polne pričakovanja neke spremembe, tukaj mehčane s senzibilnimi potezami in v bolj pastelno umerjeni barvni paleti. Čutna sled navzočnosti osebe, ki je ravno zapustila prostor, pa odzvanja sorodno delom Charlesa Sheelerja (1883–1965).

Čisti, prazni prostori in oblike, abstrahirani v procesu, ki ga mlada slikarka **Ela Andlovic** imenuje vmesna abstrakcija, so grajeni iz organskih in geometričnih form, ki ustvarjajo posebej privlačen, begajoči učinek na poljih fraktalov, kjer oko nikakor ne najde točke postanka. Posamezna polja so med seboj v razgovoru – spodbujajo dinamičnost slike, istočasno pa dopuščajo določeno statičnost, znotraj katere lahko prestrežemo prazne, negativne prostore, takoj zatem pa jih zapolnimo z lastnimi domišljjskimi atributi. Razmerje med statičnostjo in dinamičnostjo prikazuje pravzaprav za hip ustavljen proces gibanja, ki pa se vendar nikoli ne konča. Njuna sinteza tvori razvoj novih form, ki spominjajo na razbito ogledalo ali pa na pogled skozi kalejdoskop, skozi katerega se skoraj nadnaravno zrcali niz konstantno se spreminjajočih (resničnih) barv. Vitalnost tega gibanja in preobrazba resničnih objektov spominja na futuristične likovne tendence, namig na čarobnost optične igrache pa vsebuje tudi naslov samega dela, Kaleidos.

Trdnost in hkrati krhkost materialov – stekla, porcelana, ogledal, natančnost izvedbenega procesa in posebna pozornost do podrobnosti zaznamujejo tako likovno prepričljivost del **Renata Arnejčiča** kot zven njihovega popolnega simbolnega sozvočja z občutji trenutkov, ki jih avtor skozi svojo umetnost deli s svetom. Vizualizirana osebna čutenja do gledalca prispejo fragmentarno in dobijo obliko avtorjevih skritih, ključnih drobcev spomina. Ti so skrajno intimni in določni, vendar kljub temu ne vsiljujejo

nobenega koncepta. Igra med posameznimi elementi pa ne glede na to stopnjuje neko neprijetno napetost celote, očem nevidno – morda stisko in bolečino posameznika – ki lebdi v preiskovanju dela in ne poda nobenega namiga na odgovor o življenju ali umiranju cvetoče biti.

Pika Gačnik ustvarja v edinstveni, lastni različici grafične tehnike kolagrafije. Impresija pogledov v skrivnostne temne globine trboveljskih rudnikov in kontrastno iskanje svetlobe v rove, kadar korak stopa iz njih, sta bili povod, da je umetnica pesek klasične grafične tehnike nadomestila s premogovim prahom, novo variacijo tehnike in serijo grafičnih listov pa domiselno poimenovala Kuolmografija. Dva grafična lista iz serije, misteriozna v kontekstu metomorfoze dojemanja lepote in v očitni analognosti s pradavnimi poslikavami iz Altamire, se skupaj z drugimi dinamično nadgrajujeta v stop animaciji. Fantastična povezava analognega in digitalnega, oprijemljivega in vidnega je priča temu, da se človeško oko in njegovo prepoznavanje bistva lepega in privlačnega, kljub vsem premenam časa vendarle ni spremenilo.

Če je bila v Pikinih delih uporabljena sestavina identitete krajine, je ta tema rdeča nit tudi digitalnih ilustracij **Nine Auberšek**. Iz njih veje očarljivo prepoznavna svežina, ujeta v močno živahnost barvne palete. Zgodbe, ki jih umetnica pripoveduje preko preišljenih, likovno in kompozicijsko uspešno umeščenih nadrobnosti – rdečega nageljna, potice, izseka prepoznavne (mariborske) urbane krajine idr. –, podarjajo gledalcu občutek domačnosti in pripadnosti slovenski kulturni dediščini. V črpanju motivov, kompozicijah, kombiniranju različnih sledi digitalnih orodij, v preigravanju ploskovitosti, drugje pa naznačene voluminoznosti, nosi slog mlade ilustratorke atraktiven retro značaj, ki pa ne deluje populistično, marveč se bolj približuje prijetnemu vtisu knjižne ilustracije pravljič, pripovedk ali pa izsekov risanih filmov.

Prikupno drugačne ilustracije na papirju, ki jih ustvarja **Darja Remc**, nastajajo z digitalnim dopolnjevanjem sprva tradicionalnih, prostoročnih risb, skozi katere umetnica svobodno razvija svoje ideje. V svojih delih se posveča predvsem človeški figuri v s humorjem podčrtanih, navidez marginalnih življenjskih situacijah. Te odmakne od preostalega vrveža in naredi za ključen prizor risb, protagoniste pa za junake lastnih drobnih dejanj. Svež in prepoznaven slog mlade ilustratorke zaznamuje stilizacija velikih čokatih teles, drobnih glav in tankih ter dolgih udov, ki zmorejo ustvarjati zgovorne in velike geste – ki jih umetnica spretno uporabi za jasno pripoved dogajanja sicer minimalistično uravnoveženih del.

Posebna notranja, melanholično pozitivna energija, prepojena z mističnostjo in sublimnostjo sledi bledih in nežnih barv buhti iz vsake poteze ilustracij **Mance Kovačič**. Umetničin navdih je raziskovanje trenutkov spreminjajoče se narave Nove Zelandije, kjer je preživela zadnja tri leta življenja, vsaka od ilustracij pa je poskus upodobitve tako lepote narave kot ob njih vzbujenih občutkov in doživetih izkušenj, zato so podobe v neprestanem in pretanjenem migetanju. Vzrok tega je verjetno tudi v umetničinem procesu risanja ob z enega kadra posnetih videoposnetkih, v

katerih je moč slediti včasih neznatnim, vendar pa odločilnim preobrazbam, ki jih ustvarjajo morski valovi, veter skozi trave ali uprt v oblake, navidezna pot sonca po horizontu. Ponekod se človeku zazdi, da v Mancinih delih opazuje fantastično naravo na romantičnih delih Casparja Davida Friedricha (1777–1840), kjer je človek v naravi gost, obenem pa zgolj nekdo, ki ga narava tam tolerira.

Janez Albert Novak ostaja zvest klasičnim likovnim tehnikam, v svojem slogu in umetniškem izrazu pa ne glede na njeno izbiro – pred dvema letoma se je na istoimenski razstavi predstavil s tremi jedkanicami, letos pa s tremi manjšimi slikami olja na platno – neguje ljubezen do natančne obravnave celotnega likovnega polja, do realistično skrbno podanih detajlov, predvsem pa je močna rdeča nit njegovih del osupljiva predanost do prizorov popolne vsakdanjosti. Prav ta umetnikova sposobnost čuječega opazovanja preprostosti in navadnosti danes – v času hlastajočega in pompoznega boja po pozornosti – je navdušujoče neponovljiva, naglašena pa je v avtorjevem zanimanju za najbolj intimne prizore tihega pogovora dvojice, povezanosti z naravo ali zadovoljne tišine ustvarjalne samote. Skromna dimenzija oljnih slik je v čisti harmoniji z zaupnimi prizori, iz katerih diha občutek posvečenosti kot iz kakšnega srednjeveškega hortusa conclususa, ujeti trenutki pa se v natančnosti likovnega grajenja podaljšujejo v trajanju kot tok tankega curka mleka na sliki Johannesesa Vermeerja (1632–1675).

Dve reprezentativni sliki – iz serije vsaj petih, prijavljenih na razstavo – **Vitjana Črešnarja Štausa** sta med sabo v razgovoru kot zaokroženi poglavji iste zgodbe, ki je prikazana tudi v ostalih treh delih. Vitjanov likovni jezik je neposreden in provokativen, grajen iz skicozne študijske risbe golih moških teles, ubesedenih pripisov, vseprisotnih simbolov oči ter odločnega izbora čistih barvnih površin, ki v posrečenem sorazmerju pomirjajo gledalčev pogled, da se po površini slike sprehaja počasi, preiskujoč vsakega od detajlov, v katerih se tvori tudi osebna avtorjeva humornost. Teme, o katerih pripovedujejo vizualna poglavja, zadevajo ranljivost, dvom, intimnost in razpredajo vprašanja o umetnosti, boju med sramom in pogumom, o toku sprememb in tihem upanju nanje.

Tudi tri dela različnih dimenzij **Patrika Dvorščaka** v mešani tehniki predstavljajo le ilustrativen odlomek iz večje serije z naslovom »Ko – lapsus«. Zanimivo, tudi na njih je opaziti motive oči in gole figure, a dela so mnogo bolj nasičena z množicami stiliziranih pojav z grotesknimi izrazi, med njimi pa razbiramo tudi simbole spolnih organov, lobanj in drugih elementov v plastenju in utripnem kombiniranju navidez nezdržljivega, kar vzpostavlja tudi drugačno sporočilnost slik. Nastajajo s prvotno gradnjo kompozicije in kasnejšo destrukcijo upodobljenih motivov, ki jih avtor izvede z levo roko, tudi to pa pridodaja kontekstu del. Ta so elaborirano družbeno kritična, obravnavajo človeško razpetost med moralnim in zavestnim sledenjem željam in osebnim poslanstvom ter med prepuščanjem pusti, plehki, znani in 'lahkotnejši' vsakdanjosti. Z močnimi, drznimi potezami in s prepoznavnim humorjem ter koloritom umetnik na svojih delih spaja različne street vplive

z visoko umetnostjo, z njimi pa tudi več paradigem: kreativnost in imitacijo, rutino in obscenost. S tem problematizira človeško (ne)odgovornost do sebe in drugih ter namerno destruktivnost človeštva.

Verjetno najbolj digitalno delo – pravzaprav kar cela galerija – predstavlja projekt mlade fotografinke **Katarine Kolenc**. Relevantni hashtagi in QR koda so vse, kar lahko vidimo na steni galerije, po optičnem branju koda z mobilnim telefonom pa obiščemo Instagram galerijo, kjer je na ogled celotna serija #tržnice v svoji prvotni in originalni obliki. Na fotografijah, v katerih je prepoznati dobro obvladovanje fotografskega formata in izoblikovanje svojstvenega stila umetnice, so ujeti obrobni utrinki, spregledani trenutki dogajanja in zgodb z ljubljanske tržnice. Slednja je avtorici navdih z vrvežem in vzorčnostjo, s katerima priča o celotnem potrošniškem sistemu in o človeških potrebah ter navadah, ki so ujete v intriganten vizualni dnevnik. Posebej pritegne barvni pridih fotografij, ki spominja na analogne iz 70. in 80. let prejšnjega stoletja, z njim pa je naglašena cikličnost, ujetost v navade ali pa neprepoznavanje vdanosti v pravila vsakdana.

Z digitalno fotografijo, pa tudi videom, pogosto skozi skozi performans, se ukvarja tudi **Iza Štrumbelj Oblak**. Na razstavi se predstavlja z videom Prijatelj. Gre za participativni in procesualni projekt, ki ga je avtorica izvedla že večkrat, v različnih krajih od leta 2020. Kratek filmček prizorov Ize, ki nosi transparent Iščem prijatelje! z vabilom neznancem k druženju, je posnet z negibljivo kamero, kar deluje skoraj simbolično: okolica je praktično neodzivna in zadržana. S projektom sicer avtorica opominja na izzive pri spoznavanju novih ljudi ter grajenje in ohranjanje prijateljskih odnosov. Format videa daje projektu trajnost in dokumentarnost, ga preobrazi v nov artefakt, ki vsakega od gledalcev postavlja v vlogo vabljenega v prijateljstvo in ga preizprašuje o njegovih namenih in odzivih. Video je avtorica dopolnila z zinom, v katerem je zbrala dele pisne komunikacije, ki jo je imela s potencialnimi prijatelji preko različnih kanalov. Z vidika eksperimentalne, sodelujoče udeležbe raziskovanja medčloveških odnosov je v Izinem delu prepoznati navdih v performativni umetnosti Marine Abramović (1946–).

Kristina Prah

Ela Andlovic
Renato Arnejčič
Nina Auberšek
Vitjan Črešnar Štaus
Patrik Dvorščak
Pika Gačnik
Katarina Kolenc
Manca Kovačič
Tine Lisjak
Inês Matos
Janez Albert Novak
Lana Pastirk
Natalija Premk Jenič
Darja Remc
Mori Sikora
Iza Štrumbelj Oblak
Pika Terpin

Ela Andlovic

Kaleidos,
2022,
tuš, akril,
120 × 120 × 2 cm

Ela Andlovic (1999, Ljubljana) študira slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Srednjo šolo je zaključila na Walfdorfski šoli in se leta 2018 vpisala na ALUO. Prvo in drugo stopnjo dodiplomskega študija je končala pod mentorstvom izr. prof. mag. Ksenije Čerče, drugo leto pod mentorstvom prof. Zmaga Lenárdiča. Leta 2022 je diplomirala s diplomsko nalogo Dinamična redukcija organskih oblik v geometrijskem prostoru pod mentorstvom izr. prof. mag. Ksenije Čerče in prof. dr. Jožefa Muhoviča.

Renato Arnejčič

@renatoarnejcic

Iz krvi rojen,
2023,
porcelan, okensko steklo,
23 × 41 × 22 cm

Renato Arnejčič (1991, Ptuj). Že od otroštva ga je spremljala želja po ustvarjanju in navdušenje nad rastlinskim svetom. Zaključil je šolanje na Elektro in računalniški šoli Ptuj. Kasneje se je odločil za študij hortikulture na Višji šoli za hortikulturo in vizualne umetnosti v Celju, kjer se je navdušil nad vrtno umetnostjo in vzgojo bonsajev. Skozi bonsaj posodice je pričel odkrivati svet keramike. Leta 2018 je pridobil naziv Inženir hortikulture, istega leta je uspešno opravil sprejemni izpit na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani – smer Unikatno oblikovanje. Tam je poglobil znanje o umetnosti in oblikovanju ter se spoznal s steklom. Njegova dela so bila večkrat izbrana kot del skupinskih razstav, za nekatera je prejel priznanja in nagrade.

Nina Auberšek

@ninaaubersek
www.ninaaubersek.com

Maribor,
2023,
digitalna ilustracija,
Giclée tisk, papir,
42 × 29,7 cm

Nina Auberšek (1994, Velenje) je diplomirala na Fakulteti za dizajn v Ljubljani, smer Vizualne komunikacije pri prof. Daretu Birsu (2020). Študijsko se je izpopolnjevala na različnih skupinskih projektih kjer so prejeli nagrade; BIG SEE Perspektivni (2019), ter Nagrado za odlično Slovensko oblikovanje 9. Bienala Brumen (2019). Za svoje diplomsko delo z naslovom Oblikovanje in ilustriranje Velikega Gatsbyja je prejela nagrado Daljnogled za oblikovalski presežek od Društva oblikovalcev Slovenije. Razstavljala je tako doma kot v tujini. Živi in ustvarja v Litiji.

Vitjan Črešnar Štaus

@vitjanpascal

Tud čarovnice smo včasih
zažigali _
We even used to
burn witches,
2023,
mešana tehnika, platno,
100 x 70 cm

Vitjan Črešnar Štaus (1998, Maribor) je diplomiral na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, smer Likovna pedagogika, s področja likovne teorije pri izr. prof. dr. Juriju Selanu (2022). Podiplomski študij nadaljuje na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, smer Poučevanje, Likovna pedagogika. Razstavljal je, kjer tudi živi in ustvarja, v Ljubljani.

Patrik Dvorščak

@pdvorscak

Velika masovna rit,
2022,
digitalni print,
70 × 50 cm

Patrik Dvorščak (1995, Čakovec) je srednješolsko izobrazbo pridobil na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo – smer Umetniška gimnazija. Svoje izobraževanje je nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, na programu Slikarstvo. Diplomiral je leta 2017, pri prof. Lenardiču, v letu 2022 pa je tudi zaključil magistrski študij slikarstva pri prof. Žigi Karižu in prof. Uršuli Berlot. Trenutno živi in ustvarja v Ljubljani. Sodeloval je že na številnih domačih in tujih samostojnih in skupinskih razstavah ter delavnicah.

Pika Gačnik

@piiiiiiiiiiiika

Kuolmografija,
2021,
kolagrafija s
premogovim prahom,
25 x 17,5 cm

Pika Gačnik (1995, Trbovlje) je zaključila smer Umetniška gimnazija na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani, nato končala dodiplomski študij Likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti v Ljubljani in diplomirala pri mag. prof. Črtomirju Frelihu (2018). Opravljene ima vse obveznosti na magistrskem študiju Likovne pedagogike in pripravlja magistrsko nalogo. Sodelovala je na skupinskih razstavah, svoje delo pa predstavila tudi na samostojni razstavi »Kuolmografija«. Ustvarja v Trbovljah in Ljubljani.

Katarina Kolenc

@kataa.rinaa

#tržnice,
2022–2023,
Instagram galerija digitalnih
fotografij

Katarina Kolenc (1994, Ljubljana) je diplomirala iz fotografije na Fakulteti za aplikativne vede (VIST) v Ljubljani. V svoji fotografski praksi se ukvarja s komercialno in z umetniško fotografijo. Njena redna praksa je fotografiranje plesnih dogodkov, predvsem swing plesnih večerov in swing plesnih festivalov v Sloveniji in v tujini. Poleg sodelovanja z različnimi plesnimi šolami v Sloveniji, redno fotografira za Galerijo Y, Pihalni orkester Vevče, festival Lezbična četrta idr.

Manca Kovačič

@mancaillustration
www.mancakovacic.com

V oceanu,
2023,
suhe barvice, akvarel, papir,
29,5 × 21 cm

Manca Kovačič (1995, Ljubljana) je z odliko diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer Oblikovanje vizualnih komunikacij, s področja ilustracije pri doc. Suzani Bricelj (2018). Svojo pot je nadaljevala z delom in življenjem v Grčiji (2019) in na Novi Zelandiji (2020–2023). Deluje predvsem na področju knjižne in avtorske ilustracije. Trenutno živi in ustvarja v Sloveniji.

Tine Lisjak

@liquidcandy

Brez vsebine,
2021–2023,
mešana tehnika,
30 x 180 x 50 cm

Tine Lisjak (1993, Ljubljana) je študent magistrskega študija Fotografije na ALUO v Ljubljani. Razstavljal je na skupinskih razstavah v Grožnjanu, v Dobri Vagi, v Celju in sodeloval pri projektu »Gallery Delivery: Live, Laugh, Love« v Aksioma – Zavodu za sodobne umetnosti (2021). Leta 2021 je sodeloval pri projektu oživitve ljubljanskih telefonskih govorilnic javnega zavoda Mladi zmaji. Je dobitnik priznanja ALUO UL za izjemne dosežke v prvem letniku magistrskega študija (2022). Zanima ga predvsem odnos človeka do fotografije in umetnosti ter njuna moč čustvene manipulacije. Skozi prizmo umetnosti pogosto raziskuje humor in moč njegove potencialne subverzivnosti ter transgresivnosti. Vleče ga predvsem k intermedijskem raziskovanju spletov kompleksnih občutij, kolektivnih in individualnih ter njihovi manifestaciji v naravnem kot tudi umetn(ostn)em okolju.

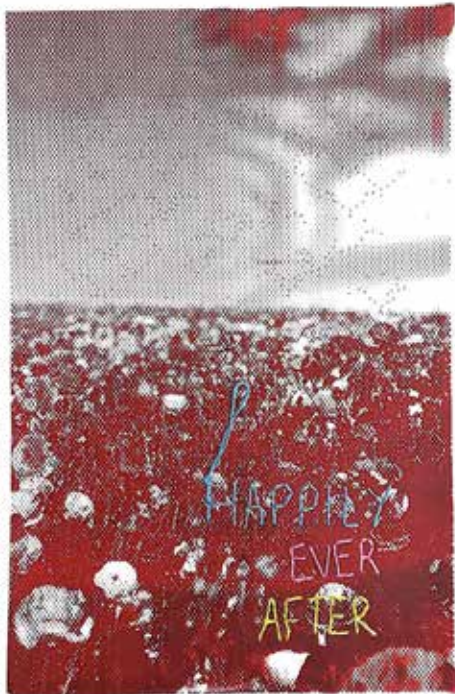

Inês Matos

@inesdiasmato

<http://inesdiasmato.pt>

4ever,
2022,
sitotisk, ročna vezenina,
tkanina,
51 × 39 cm

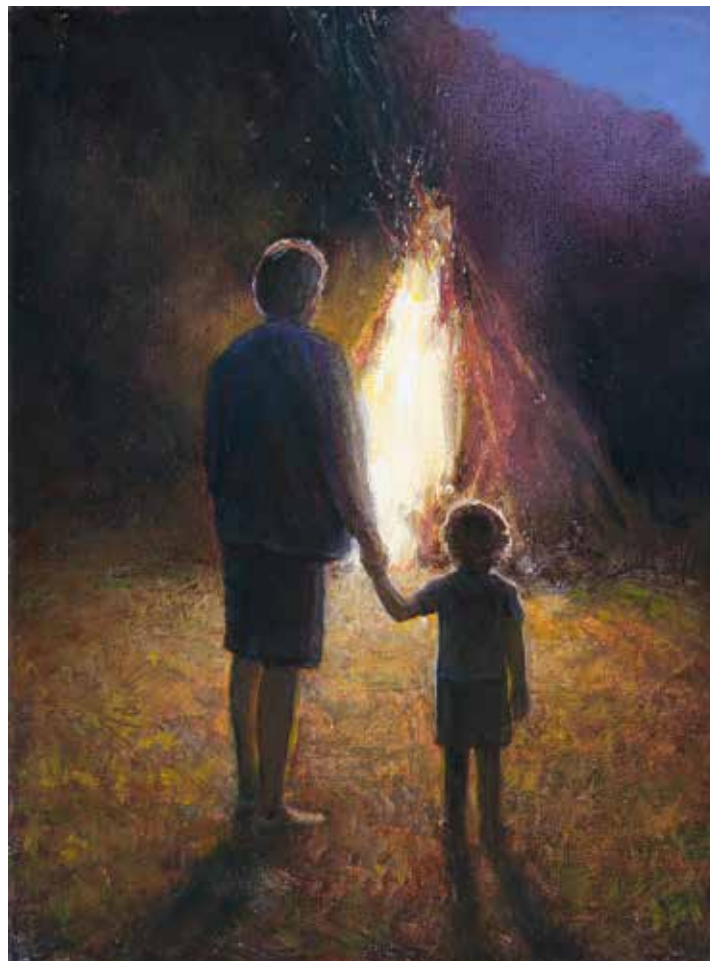

Inês Matos (1992, Lizbona, Portugalska) je multidisciplinarna umetnica, ki deluje med Lizbono in Ljubljano. Trenutno je študentka magistrskega programa Grafike na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Študirala je oblikovanje na IADE Creative University v Lizboni, s poudarkom na vizualnem in komunikacijskem oblikovanju. Lani je imela svojo prvo samostojno razstavo v Layerjevi hiši in sodelovala na več skupinskih razstavah v mednarodnih kulturnih prostorih, kot so Academy POSITIONS 2022 na Berlinskem umetniškem sejmu, 5. Trienalu mladih umetnikov v Centru sodobnih umetnosti Celje in nazadnje, Prvenci Svetlobe pri ZDSLU.

Janez Albert Novak

@janezalbertnovak

Kresna noč,
2021,
olje, platno,
24 × 18 cm

Janez Albert Novak (1994, Kranj) je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer Slikarstvo – umetniška grafika pri prof. Branku Suhy-u (2018). Magistrski študij umetniške grafike na ALUO je zaključil pod mentorstvom doc. mag. Zore Stančič in prof. dr. Jožefa Muhoviča (2022). Razstavljal je tako doma kot v tujini. Živi in ustvarja v Mostah pri Žirovnici.

Lana Pastirk

@lanapastirk

Tretje poročilo o stvarjenju,
2021,
mešana tehnika,
100 × 60 × 70 cm

Lana Pastirk (1998, Maribor) je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, smer Industrijsko oblikovanje pri red. prof. Juretu Miklavcu (2020). Trenutno zaključuje magistrski študij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, smer Unikatno oblikovanje, s področja keramike pri. doc. Kristini Rutar. Študijsko se je izpopolnjevala na Akademiji za likovno umetnost Gdansk (2022). Razstavljala je tako doma kot v tujini. Živi in ustvarja med Mariborom in Ljubljano.

Natalija Premk Jenič

Mama, kje si?,
2022,
akril, platno,
120 × 150 cm

Natalija Premk Jenič (1998, Ljubljana) je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer Slikarstvo pri izr. prof. mmag. Kseniji Čerče (2022). Trenutno obiskuje prvi letnik magistrskega študija Slikarstva druge stopnje. Razstavljala je v Ljubljani in v Kostanjevici na Krki. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Darja Remc

@darjaremc

Bread,
2021,
mešana tehnika, papir,
30 x 30 cm

Darja Remc (1996, Domžale) je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer Vizualne komunikacije, s področja grafičnega oblikovanja in ilustracije pri prof. Boštjanu Botas Kenda (2018). Študij je nadaljevala na Fakulteti za dizajn v Ljubljani, smer Notranja oprema. Študijsko se je izpopolnjevala na Quasar Institute for Advanced Design v Rimu (2023). Razstavljala je tako samostojno kot na skupinskih razstavah. Živi in ustvarja v Domžalah.

Mori Sikora

@xvxmori

Transience Of Simulation,
2023,
naravno barvan bombaž,
drevesna veja, vrvica,
250 × 160 cm

Mori Sikora (1998, Gniezno, Poljska) je diplomirala na Univerzi za umetnost v Poznau na Poljskem, smer Kuratorstvo in umetnostna teorija (2020). Med študijem je tam obiskovala tudi interdisciplinarni slikarski atelje in atelje performansa. Trenutno študira Slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Razstavljala je tako doma kot v tujini. Nekatera njena dela so v zasebnih zbirkah na Poljskem, v Sloveniji, Franciji in ZDA. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Iza Štrumbelj Oblak

@izastrumbelj

Oblak, Iščem prijatelje,
2020,
video,
10 min 18 s

Iza Štrumbelj Oblak (1997, Ljubljana) je diplomirala iz fotografije na Fakulteti za aplikativne vede – VIST v Ljubljani. Šolanje je nadaljevala na magisteriju likovne umetnosti na Akademiji HDK-Valand v Gothenburgu, Švedska. Poleg študija je širila svoja obzorja doma in v tujini s pomočjo različnih izobraževalnih programov, s sodelovanjem na več razstavah in z uvrstitvami na fotografskih tekmovanjih. Njena praksa v zadnjem času raziskuje različne oblike performativnosti in participacije javnosti.

Pika Terpin

@pika.terpin.illustration
pika.terpin-it.eu

Biološko ženska _ Biologically
Female,
2022,
mešana tehnika, platno,
97 x 60 cm

Pika Terpin (1999, Postojna) je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer Ilustracija (2020), kjer trenutno zaključuje magistrski študij na isti smeri. Svoje delo je v času študija predstavljala na enajstih razstavah in treh festivalih filma in animacije, tako doma kot v tujini. Živi in ustvarja v Idriji.

Strokovna žirija natečaja Vabljeni mladi 2023

Maja Antončič,
kustosinja Centra sodobnih umetnosti Celje,
strokovna članica žirije

Miha Erič,
dipl. oblik. viz. komunik. – ilustrator, grafik in
instrumentalist, strokovni član žirije

Špela Kobal,
prof. likovne pedagogike, slikarka in pedagoginja,
strokovna članica žirije

Andrej Lamut,
mag. oblik. viz. komunik., fotograf, strokovni član
žirije

Natalija Juhart Brglez,
mag. lik. pedagogike in mag. grafike, strokovna
članica žirije

mag. Mojca Štuhec,
univ. dipl. um. zg. in kuratorica, strokovna članica
žirije

Kristina Prah,
univ. dipl. um. zg., kuratorica razstave Vabljeni
mladi 2023, predsednica žirije

Kolofon

Naslov kataloga: Vabljeni mladi 2023

Razstava del izbranih mladih umetnikov natečaja Vabljeni mladi 2023 v organizaciji DLUM, gostuje v Galeriji Media Nox, Židovska ulica 12, Maribor, od 9. 6. do 7. 7. 2023

Katalog izdal: DLUM, Trg Leona Štuklja 2, Maribor

Založnik: DLUM, Maribor

Zanj: dr. h. c. Vojko Pogačar

Avtorica besedila: Kristina Prah

Jezikovna ureditev besedil: Marko Pak in Kristina Prah

Avtor grafike na naslovnici: Marko Horvat

Oblikovanje in tehnično urejanje kataloga: Marko Horvat

Avtorji fotografij: razstavljalci, Jure Grom ALUO, Tanja Lipaušek

Avtorji del na razstavi: Ela Andlovic, Renato Arnejčič, Nina Auberšek, Vitjan Črešnar Štaus, Patrik Dvorščak, Pika Gačnik, Katarina Kolenc, Manca Kovačič, Tine Lisjak, Inês Mašos, Janez Albert Novak, Lana Pastirk, Natalija Premk Jenič, Darja Remc, Mori Sikora, Iza Štrumbelj Oblak, Pika Terpin

Vabljeni mladi 2023 [Elektronski vir] : razstava del izbranih mladih umetnikov natečaja Vabljeni mladi 2023 v organizaciji DLUM, gostuje v galeriji Media Nox, Židovska ulica 12, od 9. 6. do 7. 7. 2023

Vrsta gradiva – katalog ; neleposlovje za odrasle
Izdaja – I. izd.

Založništvo in izdelava – Maribor : DLUM, 2023

Jezik – slovenski

COBISS.SI-ID – I54I54499

Povezava(-e):

<http://www.dlum.si>

Sponzorji: Mestna občina Maribor, Pekarna hlebček, Janez Prah

Mestna občina Maribor

Razstava je plod sodelovanja: DLUM, Media Nox, MKC, KČŽ

Ela Andlovic

Renato Arnejčič

Nina Auberšek

Vitjan Črešnar Štaus

Patrik Dvorščak

Pika Gačnik

Katarina Kolenc

Manca Kovačič

Tine Lisjak

Inês Matos

Janez Albert Novak

Lana Pastirk

Natalija Premk Jenič

Darja Remc

Mori Sikora

Iza Štrumbelj Oblak

Pika Terpin